

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
BOSANSKO-PODRINJSKI KANTON GORAŽDE
KANTONALNI SUD U GORAŽDU
Broj: 05 0 U 000829 19 U
Goražde, 14.02.2019. godine

Kantonalni sud u Goraždu, po sudiji pojedincu Spahić Ameru, sa zapisničarem Sedinom Selimbegović, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije Transparency International u BiH, ulica Gajeva broj 2. Banja Luka, koju zastupa predsjedavajući upravnog odbora preduzeća Blagovčanin Srđan, radi poništenja rješenja broj 02-14-3-2544/18 od 06.11.2018. godine, tuženog Gradonačelnika Grada Goražde, u predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama, dana 14.02.2019. godine donosi

P R E S U D U

Tužba se uvažava pa se poništavaju osporeni upravni akti i prvostepeni upravni akt i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora-takse na tužbu i presudu.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Grada Goražde, broj 02-14-3-2544/18 od 06.07.2018., kojim se odobrava tužitelju dostava podataka vezanih za zahtjev broj FOI(103) od 29.06.2018. godine.

Protiv ovog rješenja tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor tužbom u kojoj navodi, između ostalog, da je tuženi u pobijajućem rješenju tužiocu dostavio informacije o načinu i proceduri po kojoj se vrši odabir krajnjih korisnika i visina sredstava koja se istim dodjeljuje, a ne informacije o krajnjim korisnicima (ako su u pitanju fizička lica imena, a pravna lica naziv) i visini sredstava koja su tokom traženog perioda i dodjeljivana ponaosob po osnovu grantova, subvencija, stipendija, pokroviteljstva i sponzorstva i jednokratne novčane pomoći, kako je to zahtjevom i traženo, i na taj način tužiocu dostavio sasvim druge informacije u odnosu na one koje je tražio, te se može smatrati da je bez ikakvog obrazloženja i pravnog osnova odbijen pristup traženim informacijama.

U odgovoru tuženi navodi da je udovoljio zahtjevu tužitelja dostavom podataka u tabelarnom pregledu uz prvostepeno rješenje od 06.07.2018. godine.

Ispitujući osporeno rješenje u granicama razloga i zahtjeva iz tužbe, u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima (ZUS-a), odlučeno je kao u izreci a razlozi su slijedeći:

Iz rezultata upravnog postupka koji je prethodio donošenju osporenog upravnog akta proizilazi da je tužitelj 29.06.2018. godine podnio zahtjev

prvostepenom organu kojim traži, na osnovu člana 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH ("Sl. novine F BiH", broj 32/01 i 48/11) dostavljanje informacija koje se odnose na informacije o krajnjim korisnicima i visini sredstava koja je tokom 2016. i 2017. godine Općina Goražde dodjeljivala neprofitnim organizacijama (nevladine, sportske, sindikalne organizacije, fondacije i sl), političkim partijama, privrednim subjektima, vjerskim zajednicama i pojedincima, a po osnovu grantova, subvencija, stipendija, pokroviteljstva i sponzorstva, te jednokratne novčane pomoći (npr. za obrazovanje, zdravstvenu zaštitu i sl.). Prvostepenim rješenjem od 06.07.2018. godine utvrđeno je, u dispozitivu, da se odobrava tužitelju dostava podataka vezanih za zahtjev od 29.06.2018. godine. U obrazloženju istog navedeno je da se nakon dostave dokumentacije od nadležne Službe odobrava pristup traženoj informaciji, pa je tužitelju dostavljen pismeni tabelarni pregled Službe za društvene djelatnosti, opću upravu i zajedničke poslove Grada Goražde, broj 03-1-14-3-2544/18 od 13.07.2018. godine, izvršenja po pojedinačnim vrstama rashoda za 2016. i 2017. godinu. Međutim, iz sadržaja pomenutog tabelarnog pregleda proizilazi, a na šta se osnovano ukazuje i u tužbi, da tužitelju nisu dostavljene informacije o krajnjim korisnicima i visini sredstava koja je tokom 2016. i 2017. godine Općina Goražde dodjeljivala istim (kako je i traženo u zahtjevu).

Iz činjeničnog utvrđenja, dakle, jasno proizilazi da prvostepeni organ nije u cijelosti odlučio o svim zahtjevima tužitelja. Odredbom člana 206. stav 1. ZUP-a koja se primjenjuje u ovoj upravnoj stvari na osnovu člana 25. stav. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH, propisano je da se dispozitivom rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno.

Obzirom da je prvostepeni organ bio dužan da svojim rješenjem o zahtjevu stranke, kao stvari iz svoje nadležnosti, odluči u cijelosti, a što je propustio to je radi toga povreda ovog pravila postupka bila razlog za poništaj prvostepenog rješenja u žalbenom postupku, pa kako to drugostepeni organ nije učinio to se radi toga i osporeno rješenje pokazuje nezakonitim. Prema tome, pošto je u osporenom i prvostepenom rješenju nepravilno primenjena odredba člana 206. stav 1. ZUP-a, a što je bilo od uticaja na rješavanje ove upravne stvari, to je iz tih razloga valjalo odlučiti kao u izreci presude, uz primjenu člana 28. stav 4. ZUS-a.

Sud je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora iz sledećih razloga:

Kako Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj stvari, u smislu člana 55. navedenog zakona, shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak. Odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove.

Nadalje, naknada troškova spora i prema općim načelima Zakona o parničnom postupku podrazumijeva da se konačnom odlukom regulišu svi troškovi spora obzirom na uspjeh u cjelokupnom sporu, a nikako prema uspjehu u samo nekoj od faza u postupku, sa jedne strane, a sa druge strane bilo bi i protivno zakonu presuđivati troškove spora po pojedinim fazama postupka. Kako se u upravnom

postupku a i u upravnom sporu odlučuje o jednoj istoj upravnoj stvari, to se i o troškovima postupka može odlučivati samo nakon rješavanja te upravne stvari, a ne po pojedinim fazama u postupku odlučivanja. Naime, u slučaju udovoljavanja zahtjevu stranke u upravnom postupku upravni organi moraju odlučiti o troškovima upravnog postupka i to prema odredbama Zakonu o upravnom postupku, dok u slučaju da su postojali i (prethodni) sudski troškovi, tada stranka ima mogućnost da se obrati sudu sa zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja, jer je upravna stvar u cijelosti okončana i u formalnom i u materijalnom pravnom smislu, dok o troškovima sudskog postupka nije donesena konačna odluka. Takav zahtjev se, u slučaju kada je stranka uspjela u upravnom sporu, može postaviti onom sudu koji je rješavao u nekoj od faza sudskog postupka.

Nije u skladu sa propisima da se tužitelju dosude troškovi spora u jednoj fazi postupka, a da isti u konačnici "izgubi" spor odnosno njegov zahtjev i u formalnom i u materijalnom smislu bude odbijen. Ovo tim prije što je odredbom člana 396. stav 4. Zakona o parničnom postupku je određeno da u toku postupka sud može rješenjem odlučiti o naknadi troškova samo kad pravo na naknadu troškova ne zavisi o odluci o glavnoj stvari. Prema tome, u konkretnoj upravnoj stvari glavna stvar-zahtjev tužitelja nije još riješen i upravo od ishoda rješenja te glavne stvari zavise i svi ostali troškovi kako upravnog postupka tako i upravnog spora koji i treba shvatiti kao jednu cjelinu, jer se i u toku jednog i drugog postupka rješava ista upravna stvar (presuda Vrhovnog suda F BiH, broj 07 0 U 001762 08 Uvp od 24.11.2010. godine).

ZAPISNIČAR

Sedina Selimbegović

S U D I J A

